ECLI:LV:RPT:2023:0612.11087031522.2.S
Lieta Nr.11087031522
Arhīva Nr.K77-2101-23/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 12.jūnijā

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese Sigita Dolniece,
piedaloties prokuroram Kasparam Krūmiņam,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 170.panta.

Apraksto šā daļa

/pers. A/ izvairījās no tiesas nolēmuma pildīšanas, ar kuru uzlikts pienākums apgādāt savu bērnu un dot tam uzturu, šādos apstākļos:

ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra lēmumu, kas stājies spēka 2014.gada 4.martā, un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 11.jūnija spriedumu lietā /numurs/, kas stājies spēkā 2014.gada 2.jūlijā, no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzīti uzturlīdzekļi nepilngadīgās meitas /pers. C/, dzim./datums/, uzturam no 2013.gada 21.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim 71,14 *euro* ik mēnesi, no 2014.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 30.aprīlim 80 *euro* ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, no 2019.gada 30.aprīļa ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas, līdz /pers. C/ pilngadībai.

/pers. A/ nepildīja ar tiesas lēmumu uzlikto pienākumu par uzturlīdzekļu piedziņu, tāpēc /pers. B/ 2014.gada 27.februārī vērsās Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā ar iesniegumu par uzturlīdzekļu izmaksu meitai /pers. C/,

Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija 2014.gada 27.maijā pieņēma lēmumu Nr./numurs/ no 2014.gada 27.februāra /pers. A/ vietā izmaksāt /pers. B/ uzturlīdzekļus 71,14 *euro* apmērā ik mēnesi nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam.

Ar 2014.gada 10.jūlija Uzturlīdzekļu garantiju fonda lēmumu Nr./numurs/ uzturlīdzekļu izmaksa izbeigta no 2014.gada 2.jūlija.

/pers. A/ nepildīja ar tiesas spriedumu uzlikto pienākumu par uzturlīdzekļu piedziņu, tāpēc 2014.gada 8.oktobrī /pers. B/ vērsās Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā ar iesniegumu par uzturlīdzekļu izmaksu meitai /pers. C/.

Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija 2014.gada 31.oktobrī pieņēma lēmumu Nr./numurs/ no 2014.gada 2.jūlija /pers. A/ vietā izmaksāt /pers. B/ uzturlīdzekļus 71,14 *euro* apmērā ik mēnesi nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam.

/pers. A/, būdams darbspējīga persona, kurai ir pienākums apgādāt un dot uzturu savam bērnam, kā arī būdams likumā noteiktajā kārtībā informēts par tiesas lēmumu un spriedumu un Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2014.gada 27.maija un 2014.gada 31.oktobra lēmumiem, laikā no 2018.gada 1.janvāra līdz 2023.gada 28.februārim izvairījās no tiesas uzliktā pienākuma pildīšanas un uzturlīdzekļus savas meitas /pers. C/ uzturam nemaksāja.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 170.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/, paužot savu attieksmi pret apsūdzību, neatzina savu vainu.

Apsūdzētais tiesas sēdē liecināja, ka no 2014.gada strādā periodiski, no šā gada februāra strādā SIA "/nosaukums/". Zvērinātam tiesu izpildītājam naudu par uzturlīdzekļu parādu pārskaita viņa darba devējs, kas to ietur pēc zvērināta tiesu izpildītāja rīkojuma. Liecināja, ka pēdējos 5 gadus, tas ir, no 2018.gada sievai /pers. B/ bērna uzturam ir devis skaidrā naudā katru mēnesi, bet apmēru pateikt nevar. Sievai naudu devis īres apmaksai. Par Uzturlīdzekļu garantijas fonda lēmumiem nekas nebija zināms.

Nopratināts aizdomās turētā statusā 2022.gada 29.augustā /pers. A/ liecināja, ka visu laiku no 2014.gada ir devis naudu /pers. B/ kopīgās meitas /pers. C/ uzturam, proti, ir atdevis /pers. B/ visus ienākumus. 2014.gadā dzīvoja savā deklarētajā dzīvesvietā /nosaukums/ielā, Rīgā. Kādu laiku ar /pers. B/ nav dzīvojuši kopā, bet aptuveni no 2021.gada esot atsākuši kopdzīvi, kopš tā laika esot kopīgs ģimenes budžets. Mēnesī pelnot 720 *euro* pēc nodokļu nomaksas. Viņam ir zināms, ka zvērināts tiesu izpildītājs ietur naudas līdzekļus no viņa konta, kas, viņa ieskatā, ir nesamērīgi lielas. Ir zināms, ka naudas summas ir ieturētas saistībā ar tiesas lēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu. Nemēģina risināt šo situāciju, jo, viņaprāt, tas ir bezjēdzīgi, bija vērsies pie tiesu izpildītāja, bet viņam paskaidroja, ka tas viss esot likumīgi. Savukārt viņš uzskata, ka tas nav likumīgi, jo no viņa tiek paņemta pārāk liela nauda un nesaprotami procenti. Norāda, ka pēdējo četru mēnešu laikā zvērināts tiesu izpildītājs no viņa ir paņēmis aptuveni 1800 *euro* (*lietas 55.lapa*).

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu neatzina, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vainu Krimināllikuma 170.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierāda tiesas izmeklēšanā pārbaudīti pierādījumi; ziņas, kas fiksētas šajā kriminālprocesā agrāk sniegtajās liecībās, un rakstveida pierādījumi un dokumenti, kuri norādīti lēmumā par nodošanu tiesai, to kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais piekrita liecinieces /pers. B/ kriminālprocesā agrāk sniegto liecību izmantošanai.

Lieciniece/pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka ar /pers. A/ ir kopīga meita /pers. C/. Ar /pers. A/ pārtrauca attiecības 2014.gadā, tad vērsās tiesā ar prasību par laulības šķiršanu un uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam. /pers. A/ nav devis naudas līdzekļus bērna uzturam. Ņemot vērā, ka ar tiesas lēmumu tika nospriests piedzīt no /pers. A/ uzturlīdzekļus, bet viņš tos labprātīgi nemaksāja, viņa vērsās Uzturlīdzekļu garantijas fondā par uzturlīdzekļu izmaksu apsūdzētā vietā. Uzturlīdzekļu garantijas fonds veic izmaksas meitas uzturam apsūdzētā vietā kopš 2014.gada. No 2021.gada marta dzīvo kopā ar /pers. A/ kā dzīvokļa biedri, un no tā laika viņš neregulāri ir palīdzējis maksāt par īri, iedodot 250 *euro* mēnesī, bet citu mēnesi nedeva neko. Līdz 2021.gada martam pirms atsāka dzīvot ar liecinieci vienā dzīvoklī, /pers. A/ vispār nav devis nekādus naudas līdzekļus bērna uzturam,

tāpat viņš nebija neko pircis abu kopīgajai meita vai dāvinājis dāvanas.

Tiesa, vērtējot liecinieces liecību, nesaskata tajā nepilnības, kas varētu būt par pamatu šā pierādījumu ticamības apšaubīšanai. Tiesai nerodas šaubas par to patiesumu un objektivitāti, jo nepastāv nekādi objektīvi iemesli, kādēļ lieciniece būtu ieinteresēta aprunāt apsūdzēto par to, ka viņš nav sniedzis līdzekļus meitas uzturam un labprātīgi izpildījis tiesas nolēmumus. Tiesa uzskata, ka liecības ticamību pastiprina fakts, ka minētā persona pirms liecības sniegšanas bija brīdināta par krimināltatbildību, kas iestājas par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu (*lietas 14.lapa*).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra lēmumu civillietā Nr./numurs/no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzīti pagaidu uzturlīdzekļi meitas /pers. C/ uzturam no 2013.gada 21.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim 71,14 *euro* ik mēnesi, no 2014.gada 1.janvāra 80 *euro* ik mēnesi, līdz cita nolēmuma pieņemšanai jautājumā par uzturlīdzekļu piedziņu. Lēmums stājies spēkā 2014.gada 4.martā (*lietas 18.lapa*).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 11.jūnija spriedumu civillietā Nr./numurs/no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzīti uzturlīdzekļi meitas /pers. C/ uzturam no 2013.gada 21.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim 71,14 *euro* ik mēnesi, no 2014.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 30.aprīlim 80 *euro* ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālas mēneša darba algas, bet no 2019.gada 30.aprīļa ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz /pers. C/ pilngadībai. Ar minēto tiesas spriedumu pārtraukta uzturlīdzekļu piedziņa pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra lēmuma par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. A/. Sprieduma noraksts /pers. A/ nosūtīts 2014.gada 12.jūnijā. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 2.jūlijā (*lietas 80.-82.lapa; 83.lapa*).

Ar Uzturlīdzekļu garantijas fonda administrācijas 2022.gada 11.maija, 2022.gada 4.novembra iesniegumos un tam pievienotajās izziņās par uzturlīdzekļu parāda atmaksu un izmaksu lietā Nr./numurs/ sniegtajām ziņām, un Uzturlīdzekļu garantijas fonda 2014.gada 27.maija un 2014.gada 31.oktobra lēmumiem par uzturlīdzekļu izmaksu pierādīts, ka fonda administrācija /pers. A/ vietā izmaksā uzturlīdzekļus viņa bērnam uzturam, kas noteikti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra lēmumu un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 11.jūnija spriedumu. /pers. A/ nav pilnā apmērā pildījis uzlikto pienākumu un uzturlīdzekļu maksājumus bērna uzturam veicis neregulāri, kā arī /pers. A/ parāda segšanai no zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona saņemti tikai trīs maksājumi 2019.gada 21.janvārī – 297,82 *euro*, 2022.gada 11.maijā – 1,66 *euro* un 2022.gada 10.jūnijā – 298,69 *euro* (*lietas 3.-9.lapa; 68.-73.lapa*).

Ar Valsts sociālas apdrošināšanas aģentūras 2022.gada 23.maija izziņā Nr./numurs/ sniegtajām ziņām apstiprinās, ka apsūdzībā norādītajā laika periodā /pers. A/ bijis nodarbināts, bieži mainījis darba vietas, guvis ienākumus (*lietas 64.-65.lapa*).

Ar Nodarbinātības valsts aģentūras 2022.gada 30.maija atbildē sniegtajām ziņām apstiprinās, ka apsūdzībā norādītajā periodā /pers. A/ nav ieguvis bezdarbnieka statusu (*lietas 51.lapa*).

Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas 2022.gada 7.jūnija atbildē Nr./numurs/ sniegtajām ziņām apstiprinās, ka /pers. A/ nav noteikta invaliditātes grupa (*lietas 49.lapa*).

Ar Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.54 zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona aizvietotāja tiesu izpildītājs palīdzes /pers. G/ 2022.gada 3.jūnija atbildē un izpildu lietas Nr./numurs/ materiālos esošajām ziņām apstiprinās, ka zvērinātas tiesu izpildītājas lietvedībā atrodas Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.oktobrī izdotais izpildu raksts lietā Nr./numurs/par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. A/ par labu /pers. B/ un daļā par no valsts budžeta izmaksāto uzturlīdzekļu piedziņu – Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijai. Uzturlīdzekļu garantiju fonds ar 2018.gada 7.jūnija un atkārtoti ar 2020.gada 3.jūlija, 2021.gada 3.septembra, 2022.gada 3.janvāra. 2022.gada 3.maija vēstulēm vērsies pie zvērinātas tiesu izpildītājas ar lūgumu vērst piedziņu uz /pers. A/ ienākumiem. Ar zvērinātas tiesu izpildītājas 2014.gada 15.oktobra rīkojumu apķīlāts /pers. A/ norēķina konts AS "Norvik Banka". Izpildu lietas ietvaros /pers. A/ 2019.gada 22.janvārī ir veicis vienreizēju iemaksu un ieskaitījis zvērinātas tiesu izpildītājas depozīta kontā kopsummā 596,06 *euro*, kā arī no /pers. A/ piedzīti naudas līdzekļi 2018.gada 3.decembrī – 57,22 *euro*, 2022.gada 11.maijā – 76,12 *euro* (*lietas 25.-47.; 73.lapa*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu kriminālprocesā pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikuma un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Arī jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kuru izvērtēšana tāpat ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības. *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 27.maija lēmumu lietā Nr.SKK-325/2015)*.

Tiesa kriminālprocesā esošo pierādījumus vērtē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otrā daļa noteikto, tas ir, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesa izklāstītos pierādījumus novērtē kā ticamus un pieļaujamus, tie attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu un apliecina, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 170.pantā, tas ir, izvairījās no tiesas nolēmumu pildīšanas, ar kuriem uzlikts pienākums apgādāt savu bērnu un dot tam uzturu.

Noziedzīgā nodarījuma subjekts ir persona, kurai ar tiesas nolēmumu uzlikts pienākums apgādāt un dot uzturu savam bērnam. No objektīvās puses noziedzīgo nodarījumu raksturo ne vien tiešs atteikums pildīt tiesas nolēmumu, bet arī faktiska ar tiesas nolēmumu uzliktā pienākuma apgādāt un dot uzturu bērnam nepildīšana. Savukārt no subjektīvās puses izvairīšanās no uzturēšanas ir tīšs noziedzīgs nodarījums, ko izdara tikai ar tiešu nodomu, t.i., vainīgais zina, ka ir likumīgā spēka stājies tiesas nolēmumus par uzturēšanu, un vēlas izvairīties no sava pienākuma pildīšanas. Šajā pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, jo satur vienīgi tādas pazīmes, kas raksturo pašu prettiesisko darbību, neatkarīgi no kaitīgo seku iestāšanās. Tādējādi noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai ir pietiekami konstatēt, ka apsūdzētajam bija zināms par likumīgā spēkā stājušos tiesas nolēmumu, ar kuru uzlikts pienākums apgādāt un dot uzturu, apsūdzētajam bija ienākumi, bet viņš labprātīgi nepildīja ar tiesas nolēmumu uzlikto pienākumu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.februāra lēmumu un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 11.jūnija spriedumu civillietā /numurs/, Uzturlīdzekļu garantijas fonda lēmumiem un sniegtajām ziņām, paša apsūdzētā liecībām, tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ ar tiesas nolēmumiem bija uzlikts pienākums apgādāt bērnu, un konkrētās naudas summas apmērā ik mēnesi dot uzturu savam bērnam, kā arī viņš zināja par šī pienākuma esamību.

Ziņas par apsūdzētā darba vietām un ienākumiem apstiprina arī Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņa, izpildu lietas materiāli, kā arī paša apsūdzētā liecības.

Tiesa noraida apsūdzētā liecības daļā par labprātīgiem uzturlīdzekļu maksājumiem bērnam, jo tas ir pretrunā ar lietā esošajām ziņām, kas fiksētas liecinieces /pers. B/ liecībās un izpildu lietas materiālos. Apsūdzētā liecības par labprātīgu naudas līdzekļu sniegšanu meitas uzturam, tiesa novērtē kā apsūdzētā aizstāvības pozīciju, ar mērķi izvairīties no atbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Ņemot vērā, ka apsūdzētajam /pers. A/ bija zināmi tiesas nolēmumi, ar kuriem uzlikts pienākums apgādāt un dot uzturu bērnam, apsūdzībā norādītajā periodā viņam bija darbs un ienākumi, taču viņš labprātīgi neveica maksājumus bērna uzturam, tad apsūdzētā darbības viennozīmīgi liecina par vēlmi izvairīties no pienākuma apgādāt un dot uzturu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ar ziņām, kas fiksētas šajā kriminālprocesā agrāk sniegtajās liecībās, tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem

pierādījumiem, un lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpēja saistībā, ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīta /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 170.panta.

Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Tiesa, nosakot soda veidu un mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu apsūdzētais izdarījis kriminālpārkāpumu. Noziedzīga nodarījuma rezultātā tika aizskartas nepilngadīgā uztura labklājības intereses.

Par apsūdzētā personību noskaidrots – dzimis /datums/, Krievijā; Latvijas Republikas nepilsonis; ar vidējo-tehnisko izglītību; precējies, apgādībā viens nepilngadīgs bērns; deklarētās dzīvesvietas nav, faktiskā uzturēšanās vieta – /adrese/. Agrāk sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 10.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīts ar brīvības atņemšanu 7 mēnešiem 13 dienām, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, atzīstot, ka /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu izcietis pilnībā. Papildsods izciests 2020.gada 21.septembrī, sodāmība dzēsta. Izskatāmo noziedzīgo nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā.

Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka šobrīd strādā SIA "/nosaukums/", ir darbspējīgs, veselības traucējumu nav.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts laikā, kad nebija dzēsta iepriekšējā sodāmība.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 170.panta ir iespējams noteikt sabiedriskā darba veidā, soda mēru nosakot virs vidējā piespiedu darba apmēra robežas, ņemot vērā, ka nav konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis un ir atbildību pastiprinošs apstāklis.

Soda noteikšanā tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglākiem sodiem.

Tiesa uzskata, ka tiesai ir jāseko likumdevēja sodu politikas pamatnostādnēm, kuras šobrīd ir aktuālas. Tiesa šajā lietā nekonstatēja kādus īpašus argumentus, lai /pers. A/ par izdarīto kriminālpārkāpumu izolētu no sabiedrības ar brīvības atņemšanas sodu.

Ievērojot minēto, tiesa ir pārliecināta, ka soda mērķis tiks sasniegts tieši ar sabiedrisko darbu. Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā sabiedriskais darbs disciplinēs pašu apsūdzēto un liks izvērtēt viņa rīcību. Nosakot sabiedrisko darbu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir darbspējīgā vecumā, nav veselības traucējumu.

Ar procesa virzītāja 2023.gada 10.marta lēmumu /pers. A/ atcelts 2022.gada 29.augusta lēmums par drošības līdzekļa – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts – piemērošanu.

Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 241.panta trešajā daļā norādītos pamatus drošības līdzekļa piemērošanai apsūdzētajam.

Arests mantai nav uzlikts.

Procesuālo izdevumu un lietisko pierādījumu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 170.pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 200 stundām.

/pers. A/ drošības līdzekli nepiemērot.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu /pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās ierasties un reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, atbilstoši deklarētajai vai faktiskajai dzīvesvietai, pamatsoda – sabiedriskais darbs – izpildes uzsākšanai.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, bet apsūdzētais – pēc sprieduma tulkojuma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā – 2023.gada 6.jūlijs.

Tiesnese S.Dolniece